

tegnelsen: normale Tilstande tilbagevendt kunde anvendes. Arbejdsdirektørens Indstillinger er imidlertid infamt kasseret, og den højtærede Minister har handlet uden Hensyn til den Sagkundskab, han selv har omgivet sig med i Ministeriet. Det kan for den Sags Skyld blive en Sag mellem ham og Sagkundskaben; men det er alligevel værdt at erindre, at den, der er sat paa den højeste Tillidspost med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne, giver Indstillinger, der bygger paa langt sundere Grundlag, der viser langt større Forstaaelse end den, Ministeren har vist ved Affattelsen af sit Cirkulære.

Der findes i Cirkulæret en Bestemmelse, som jeg formoder, den højtærede Minister overfor os vil betegne som et Lyspunkt. Denne Bestemmelse, som stiller Dispensationer i Udsigt, bebuder, at der kan tages Hensyn til Andragender, som indkommer, belagte med Oplysninger om, hvorfor man mener, at Arbejdsløsheden er ekstraordinær, idet der da kan være Mulighed for, at de paagældende Fag bliver optaget imellem dem, der skal nyde Understøttelse. Jeg tillader mig i Anledning af denne Løfteparagraf i Cirkulæret at spørge den højtærede Minister, hvad der vil blive krævet for at blive kendt værdig i Henhold til denne Dispensionsbestemmelse. Det var dog nyttigt her at faa Rede paa, hvor meget eller hvor lidt der ligger i denne Bestemmelse, om der ligger noget andet end nogle kønne Linier. Er det Mening, at Glarmestrene med deres 26 pCt. arbejdsløse skal kunne komme ind under Dispensionsbestemmelsen? Er det Mening, at Arbejdsmændene med deres 21 pCt. skal kunne komme ind derunder o. s. v.? Hvor er Grænsen for at blive kendt værdig til Dispensation? Naturligvis kunde man med det samme rejse det Spørgsmaal, hvorfor man da overhovedet er gaaet til at udelukke alle de Fag, naar man bagefter vil genoptage dem. Men jeg skal ikke gaa videre ind dette Spørgsmaal, det kan for saa vidt være ligegyldigt. Derimod var det interessant at vide, paa hvilket Grundlag den højtærede Minister tænker at anvende denne Dispensionsbestemmelse. Og selv om der nu kunde slippe nogle Hundreder eller maaske Tusinder ind ved Hjælp af Dispensationer, vil der alligevel være nogle tilbage, formoder jeg — jeg tør ikke haabe, at den højtærede Minister vil dispensere for alle de udelukkede, hvad der naturligvis var det eneste rigtige, ifald Cirkulæret opretholdes; principielt maatte jeg

ønske og forlange, at Ministeren ophævede sit Cirkulære, det var det eneste forsvarlige og hensynsfulde overfor den nødstedte Befolkning. Men jeg forstaar, at den højtærede Minister ikke vil gøre det, og kan han altsaa lempe sig igennem ved Dispensationer i stort Omfang, Gud bevares, saa skal det saamænd ikke skille os. Men i hvor stort Omfang der kan blive Tale derom, og hvorledes man vil kunne opnaa det, det er det interessante ved det.

Og saa rejser sig det Spørgsmaal, hvad saa de ulykkelige skal gøre, der fremdeles holdes udenfor, foreløbig godt 12 000 Mennesker — et Tal, som maaske kan blive reduceret ved Dispensationer, derom ved jeg altsaa intet endnu —, Mennesker, der hvad det, jeg alt har sagt, vidner om, har Aars Arbejdsløshed bag sig, og som nu berøves de sølle 10—12 Kr., som man har begunstiget dem med i Arbejdsløshedsunderstøttelse i den sidste Tid. Disse Mennesker vil, naar Cirkulæret effektueres, staa med Grundloven i Haanden, og jeg vil haabe, de vil staa hos Indenrigsministeren — det er det eneste rigtige Sted at staa med Grundloven i Haanden — og spørge ham, hvor de skal henvende sig ifølge Grundlovens § 82. Det staar jo ikke i selve Paragraffen; der staar, at den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis Forsørgelse ikke paahviler nogen anden, er berettiget til Hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabyder. Jeg tillader mig altsaa at spørge den højtærede Minister i Henhold til denne Grundlovens § 82: Hvor vil den højtærede Minister vise de 12 000 hen, der berøves al Understøttelse ved Cirkulæret? Hvor skal de gaa hen og faa det, Grundloven tilsiger dem, det nødvendige til Livets Ophold for sig og sine — naturligvis mod at opfylde de Forpligtelser, Lovene paalægger dem.

I de 38 Fag med de 18 000 arbejdsløse falder de 12 377 straks ind under Cirkulæret, og dem drejer det sig om i første Omgang; derefter vil det fulde Tal 18 000 meget hurtig være naaet, og saa skal man maaske endda videre, derom ved jeg intet i Øjeblikket. Hvor skal disse henvende sig? Paa hvilken Maade vil man skaffe dem Hjælp? Jeg skal ikke komme stærkt ind paa, hvad der kan gøres, men blot pege paa en Udvej, som jo var den eneste rigtige, nemlig at skaffe dem Arbejde. Kan den højtærede Minister love os, at i Løbet af faa Dage vil der blive anvist disse 12 000, der har opbrugt deres ved-